

Šentvid nad Ljubljano

Brezplačno glasilo krajanov Četrte skupnosti Šentvid

100 let OŠ FRS

Stanežiče bližje Ljubljani

SPREMNA BESEDA UREDNICE

No, pa smo ga dočakali. Spet je tu veseli december, mesec veselega pričakovanja, barvnih lučk, kuhanega vina in toplih stiskov rok. To je tudi čas, ko se ozremo nazaj in ocenimo naše delo v preteklem letu. Najprej vsak pri sebi, nato pa navadno pogledamo še širše in ocenimo, kaj nam je odhajajoče leto prineslo in odneslo. Leto 2011 je bilo vsekakor leto sprememb. Pa ne mislim samo na spremenjen uredniški odbor glasila Šentvid nad Ljubljano, nedavno smo izvolili tudi novo vlado in si s tem sami krojili spremembo vodstva naše male države.

Z nekaterimi novostmi v letu 2011, ki so pozitivno vplivale na življenje v naši četrtni skupnosti, smo vam postregli že v preteklih letošnjih številkih, tokrat pa vas bomo sigurno razveselili z novico, da bo od januarja naprej v naši četrtni skupnosti vozil nov avtobus, katerega proga bo potekala od Stanežič preko Broda do Pirnič, ki bo poskrbel, da bodo krajanje omenjenih območij dobili povezavo do avtobusov, ki vozijo v središče mesta Ljubljana. Pa naj še kdo reče, da to ni spodbudna novica ob koncu leta!

Ob iztekajočem letu in pričakovanju novega je čas, ko drug drugemu zaželimo dobro leto. Vsem Vam želim lepe praznične dni, osebno srečo, zdravje in srečno novo leto 2012.

Naj vas v novem letu spremlja spodnja misel:

Sreča ni v glavi in ne v daljavi,
ne v žepu ali pod palcem zaklad.
Sreča je, če se delo dobro opravi
in če imaš nekoga rad.
(Tone Pavček)

Odgovorna urednica Mateja Vertačnik

SNEŽAKA

Vrtec Šentvid, enota Mravljiniček

IZ VSEBINE:

Delo sveta Četrtna skupnosti Šentvid.....	3
Stavba Osnovne šole Franca Rozmana-Staneta je stara 100 let ...	4
Nova linija mestnega potniškega prometa	5
Razvoj zdravstva v Šentvidu.....	6
Nocoj je glas harmonike spomine spet predramil	8
Rdeči noski	9
Hišne številke v Stanežičah in njihova razporeditev	10
Nogometni klub Arne Tabor 69	11
PGD Medno se predstavi.....	12
Novice o zanimivih preteklih dogodkih v Šentvidu.....	15
Napovednik dogodkov zima 2011/12.....	16

Izdajatelj:

Mestna občina Ljubljana
Četrtna skupnost Šentvid
Prušnikova ulica 106
1210 Ljubljana Šentvid
mol.sentvid@ljubljana.si
www.cs-sentvid.si

Odgovorna urednica:
Mateja Vertačnik

Uredništvo:
Igor Povše
Jože Sever
Andreja Bečan
Marjeta Bilban

Lektoriranje: Tjaša Kocjan
Oblikovanje:
Marko Vertačnik
Igor Povše

Številka 3. leto izdavanja II.
Naklada: 5000 izvodov

Tisk: Tiskarna Premiere d.o.o.

Na naslovnici
Obračališče nove linije LPP
(Foto: Tomaž Marinšek)

DELO SVETA ČETRTE SKUPNOSTI ŠENTVID

Ste zadnje čase morda obiskali našo spletno stran (www.cs-sentvid.si)? Če ste, ste bili, tako kot mi, ki stran oblikujemo, verjetno presenečeni, koliko dogodkov se vsak mesec zvrsti v naši četrtni skupnosti. Skoraj ni tedna, ko bi človek lahko rekel, da nima kam iti. Za vsak okus se najde kaj: od predavanj, predstav, ki jih pripravljajo učenci ali člani katerega od naših društev, razstav, do prireditev, v prvi vrsti namenjenih otrokom, med katerimi je velik del takšnih, ki jih je omogočil tudi svet Četrtna skupnosti Šentvid. Na tem mestu bi se rad zahvalil našemu strokovnemu sodelavcu na četrtni skupnosti Robertu Golavšku, ki skrbi, da so vse novice ažurno in lično pripravljene ter objavljene.

spletna stran ČS Šentvid

Kljub temu da vedno znova odkrivamo, da smo nekatere prezrli, je spletna stran dosegla svoj namen – zbrati in posredovati informacije o dogajanju v četrtni skupnosti Šentvid. Radi bi pozvali vse, ki želijo objaviti kakšno prireditev, dejavnost itd., da nam sporočilo o tem pošljete na mail mol.sentvid@ljubljana.si.

Člani sveta ČS Šentvid se tudi po enem letu delovanja z enako vnemo posvečamo težavam, s katerimi se srečujemo krajanje na tem območju. Tako si že dalj časa prizadevamo za izgradnjo doma starejših občanov. V zadnjem času so bili na tem področju narejeni prvi konkretni koraki. Na to temo smo se sestali z županom, ta hip pa čakamo, da se s potencialnim investitorjem dogovorimo za ogled možne lokacije in pogovorimo o možnostih izgradnje doma ali pa morda varovanih stanovanj.

Mnoge med vami je v preteklem mesecu neprijetno presenetilo obvestilo Mestnega redarstva za brisalcem vašega avtomobila, parkirane na Prušnikovi ulici. Člani sveta si že leta prizadevamo, da bi bil uresničen projekt, sedaj star že skoraj deset let, ureditve Prušnikove ulice in s tem ureditve parkiranja. Ob poletnem obisku župana v naši četrtni skupnosti smo pristali na časovno rešitev, da se zarišejo parkirišča vzdolž celotne ulice vse od lekarne pa do prostorov četrtne skupnosti. Žal se pristojni oddelek mestne uprave ni odzval na naš dogovor z županom in šele po številnih urgencah in protestih, smo dosegli, da so zarisali parkirna mesta v delu od župnišča do sedeža četrtne skupnosti, kar pa z vidika ureditve parkiranja na Prušnikovi ulici ne pomeni prav veliko. Intenzivne aktivnosti se z naše strani odvijajo v smeri, da bi uredili oz. označili parkirišča še na delih Prušnikove ulice, kjer to še ni urejeno.

Končno smo se uspeli dogovoriti z MOL-om in LPP-jem za odprtje nove linije Stanežiče – Zgornje Pirniče, ki bo začela obratovati s 3.1.2012. Vse krajanje pozivam, naj novo linijo uporabljajo kar se da pogosto, saj bo LPP le na ta način obdržal to veliko pridobitev za našo četrtno skupnost. Za angažiranost pri uresničitvi projekta bi se rad zahvalil g. Petru Horvatu in g. Joštu Šmajdku z LPP-ja ter predsedniku ČS Šmarna Gora g. Dejanu Crneku, ki je prav tako veliko pripomogel k izvedbi tega projekta. Seveda ne smemo pozabiti tudi članov sveta ČS Šentvid, ki so zamisel začeli razvijati že v prejšnjem mandatu. Več o tem si lahko

preberete v članku, kjer je objavljen tudi seznam postajališč in vozni red.

(Foto: Tomaž Marinšek)

Jesen je čas, ko se odvijajo največ programov določenih s finančnim načrtom sveta četrtne skupnosti. Tako ste si lahko ogledali Revijo šentviških pevskih zborov in gledališko predstavo *To so gadi*, v decembru je bila izvedena tudi slavnostna Akademija od Prešerna do Pavčka.

Tudi vsa gasilska društva so se odzvala vabilu sveta četrtne skupnosti in predstavila svojo dejavnost, pa tudi delila svoje znanje z vsemi, ki jih je zanimalo, kako pogasiti manjši požar.

V preteklih mesecih so se odvijali turnirji v nogometu, košarki, odbojki in tenisu, letos pa smo jim dodali še seznanitev z rugbyjem in delavnico, kako se pravilno pripraviti na prvo smučanje. Ste bili zraven?

In to še ni vse. V sodelovanju z društvi smo pripravili tudi obisk Miklavža, čaka pa nas še obisk Dedka Mrza. Slednji se bo ustavil v Šentvidu, Stanežičah in na Brodu in seveda s sabo prinesel tudi lepa darila za najmlajše.

Že drugič smo se sestali z našimi društvi, ki delujejo na področju kulture in oblikovali okostje programa za prvo trimesečje leta 2012. Naša želja je, da Ljudski dom znova postane središče dogajanja v Šentvidu, ki bo poznano ne samo domačinom temveč tudi Ljubljancem in morda Slovincem. Zato bi vas ob tej priložnosti pozval, da se nam pridružite v naših prizadevanjih in še vi naredite majhen, a zelo pomemben korak, ter se udeležite ene ali dveh predstav z našega programa in nam s tem pokažete, da je naš projekt na pravi poti.

O projektu oživitve Ljudskega doma boste še veliko več lahko prebrali v naslednji številki našega glasila. Seznam prireditev v sklopu tega projekta pa si lahko ogledate na zadnji strani decembrskega časopisa oz. na naši spletni strani.

Ker je to zadnja številka glasila v letošnjem letu, naj vam ob zaključku zaželimo vesele praznike in srečno novo leto.

Damijan Volavšek,
predsednik sveta ČS Šentvid

(Foto: Tomaž Marinšek)

STAVBA OSNOVNE ŠOLE FRANCA ROZMANA-STANETA JE STARA STO LET

Zgodovina šolske stavbe se je začela pisati junija 1910, ko je deželni šolski odbor odločil, da bodo v Šentvidu zgradili novo šolo. Stroške gradnje so v celoti pokrili iz sklada Andreja Bitenca, obrtnika iz Šentvida. Oktobra 1911 je bila šola zgrajena in blagoslovljena. Takrat se je imenovala Ljudska šola v Št. Vidu nad Ljubljano. V stavbi je prostor dobila tudi obrtna šola.

Utrinek s prireditve - himna, foto: Foto Zvone

V času 1. svetovne vojne je šolska zgradba nudila streho učencem, vojakom in ranjencem. V obdobju med obema vojnama je bila šola nekoliko nadzidana in stavba je pridobila dodatne prostore za meščansko šolo.

Utrinek s prireditve - šolska folklorna skupina, foto: Foto Zvone

Med drugo svetovno vojno je šolsko stavbo zasedla najprej italijanska, pozneje pa nemška vojska. V tem času je bila istočasno šola, bolnica in skladišče streliva.

Po drugi svetovni vojni sta za nekaj časa v šoli dobila prostor tudi XII. gimnazija in vrtec.

Leta 1956, ob praznovanju 90-letnice šolstva v Šentvidu, se je šola preimenovala v OŠ heroja Franca Rozmana Staneta.

V osemdesetih letih je bila s pomočjo samoprispevka prizidana nova telovadnica, v zadnjih letih pa je bilo v šoli obnovljenih več učilnic, knjižnica, telovadnica, fasada in streha.

Sto let je dolga doba in temu primerna je tudi zgodovina šole, ki je podrobneje opisana v več kot sto strani obsežnem zborniku, ki ga je ob praznovanju šole izdala Osnovna šola Franca Rozmana - Staneta. Praznovanje visokega jubileja smo na šoli obeležili s prireditvijo v šolski telovadnici, z izdajo zbornika in z razstavo »Šola skozi čas«.

Na prireditvi so nastopili učenci šole, nekdanji učenec in vrhunski plesalec Matevž Česen, nekdanja učenka in pevka Iris Ošlaj, Partizanski pevski zbor, igralka in mama učenca šole Vesna Anđelković ter učitelj šole. Preko 600 obiskovalcev so nagovorili ravnatelj šole gospod Božo

Starašinič, župan mestne občine Ljubljana gospod Zoran Janković ter minister za šolstvo in šport gospod Igor Lukšič.

Utrinek s prireditve - šolski pevski zbor, foto: Foto Zvone

Razstava, ki je bila na ogled od torika do nedelje, je bila kronološki pregled nastanka, razvoja ter dejavnosti šole od leta 1911 do leta 2011. S pomočjo mnogih originalnih zgodovinskih virov, fotografij in drugih eksponatov se je marsikateremu obiskovalcu, predvsem starejšemu, spomin zavrtel za desetletja nazaj. Prijetno je bilo prisluhniti obujanju spominov nekdanjih učencev in učiteljev.

Spoštovanje do visokega jubileja šole so s prisotnostjo na prireditvi izkazali številni starši, krajan, upokojeni učitelji, upokojena ravnateljica gospa Marija Končan, nekdanji ravnatelj gospod Matjaž Zajelšnik, upokojeni ravnatelj Janez Jurman, poslanec državnega zbora gospod Dušan Kumer ter minister za finance gospod Franc Križanič. Še posebej smo bili veseli obiska upokojenih učiteljev ter številnih znanih in manj znanih nekdanjih učencev šole, ki so se vsi po vrsti spominjali prijetnih let, preživetih v šoli. Nekdanja učenka Manca Košir je za zbornik zapisala: »Kot ustanoviteljica gibanj Kakšno šolo hočemo prav dobro vem, kaj je dobra šola, saj sem tako vendar obiskovala! Šola, ki je brusila naš značaj in pomagala graditi pokončno razmišljujočo osebnost, nas vzgajala v solidarne ljudi dobrega srca in odprtih rok.« Pripravljenost za počastitev obletnice šole ter priložnost za spoznavanje zgodovine šole in kraja so izkoristili prav vsi učenci. Skoraj vsi tudi z aktivnim sodelovanjem na prireditvi in na spremljajočem literarnem, fotografskem in likovnem natečaju.

Utrinek z razstave, foto: Foto Zvone

Odgovornost do preteklosti in pedagoško poslanstvo so izkazali vsi delavci šole, ki se zavedajo, da je znanje temeljna vrednota, sto let šole pa jubilej, ki to le potrjuje. Potrjuje in zavezuje ...

Božo Starašinič,
ravnatelj OŠ Franca Rozmana - Stanet

NOVA LINIJA MESTNEGA POTNIŠKEGA PROMETA

Prvi delovni dan naslednje leto, 3. januarja 2012, bo začela voziti nova linija mestnega potniškega prometa številka 15 (Stanežiče – Zgornje Pirniče). Nova linija bo z Ljubljano povezala Stanežiče, Gunclje, Dvor ter naselja znotraj občine Medvode - Vikrče, Spodnje in Zgornje Pirniče.

Linija številka 15 bo povezala naselja Stanežiče, Dvor, Gunclje, Vižmarje, Brod, Tacen, Vikrče, Spodnje in Zgornje Pirniče ter okoliška naselja, kjer živi v skupnem številu 15.000 občanov. Potniki bodo lahko prestopali neposredno z linije 15 na linijo 8, na postajališčih od Broda do Šentvida, in na linijo 1 na končni postaji Vižmarje. Odhodi avtobusa na liniji 15 bodo vsak delavnik iz Stanežič na 50 minut do 1 ure, od 6:30 zjutraj do 21.00 zvečer; prav tako iz Zgornjih Pirnič na 50 minut do 1 ure, od 6:15 do 20:35 zvečer. Ob sobotah in nedeljah linija 15 ne bo obratovala.

Linija bo poskusno obratovala eno leto. V kolikor bo pridobila veliko potnikov, se bo pristopilo k podaljšanju linije do centra Medvod.

Naše uredništvo je pridobilo eno izmed prvih skic linije 15 v začetku decembra. Linija se je v tem času še urejala, zato je morda prišlo v vmesnem času še do sprememb pri poimenovanju ali lokaciji postajališč.

V naslednji številki bomo objavili končno shemo linije 15.

Več o liniji in LPP si lahko od 22.12.2011 preberete na www.lpp.si.

Nova linija 15 je rezultat pobude in sodelovanja med Mestno občino Ljubljana, Četrtno skupnostjo Šentvid in Šmarna gora, občino Medvode in javnim podjetjem Ljubljanski potniški promet. Vsi so enotni, da je povezava obeh občin in navedenih naselij z mestno linijo dobrodošla novost, ki bo vplivala na zmanjšanje dnevnih migracij osebnih vozil v Ljubljano in doprinesla k boljši mobilnosti območij na severo-zahodnem delu Ljubljane in izven Mestne občine Ljubljana.

Z uvedbo nove linije 15 bo prišlo do manjših sprememb na liniji 8. Od januarja 2012 dalje bo ta vozila po Tacenski cesti v obe smeri. Do zdaj v smeri od Vižmarij proti Brodu ni vozila po Tacenski cesti, temveč mimo Osnovne šole Brod in nazaj na Tacensko pred mostom čez Savo.

ODHODI IZ STANEŽIČ	ODHODI IZ PIRNIČ
6:40	6:15
7:30	7:05
8:20	7:55
9:10	8:45
10:15	9:50
11:05	10:40
11:55	11:30
13:00	12:35
13:50	13:25
14:40	14:15
15:30	15:05
16:35	16:10
17:25	17:00
18:15	17:50
19:20	18:55
20:10	19:45
21:00	20:35

Prvi osnutek delavniškega voznega reda linije Stanežiče - Vižmarje - Brod - Tacen - Zgornje Pirniče. Glede na to, da se bo vozni red še spremenil, točen vozni red dobite na spletni strani www.lpp.si

Mrežar
gostilnica, kavarnica in hotel

Prušnikova 104, Ljubljana-Šentvid

Dnevne domače malice in kosila

*Sprejemamo naročila za zaključene družbe
na 01 / 620 08 07 ali gsm 030 250 750*

*V mesecu decembru otvoritev hostla, kjer so
zagotovljena najcenejša ležišča v Ljubljani*

---

*BON za
kavico z mlekom ali s smetano*

*za 0,99 €
(v decembru in januarju)*

RAZVOJ ZDRAVSTVA V ŠENTVIDU

Zapiski o organiziranem zdravstvu nekdanje občine Šentvid izvirajo šele iz druge polovice 18. stoletja. Pred tem časom sicer lahko najdemo posamezne zapiske o kužnih boleznih in nesrečah, vendar ne moremo govoriti o organiziranem zdravstvu.

Zdravstveni dom v Šentvidu pred 2. svetovno vojno

Higienski zavod v Ljubljani je leta 1927 vabil k ustanovitvi Zdravstvenega doma v Šentvidu, ki pa naj bi bil ustanovljen v Medvodah. Znani in zaslužni Anton Belec (o njem smo pisali že v naših prejšnjih glasilih) se kot načelnik Zdravstvenega okrožja Šentvid s tem ni strinjal. Zdravstveni svet v Šentvidu je sklenil, da za Zdravstveni dom v Medvodah ne bo prispeval ničesar. Anton Belec je namesto tega za Dečji dispanzer, ki je bil ustanovljen 9. decembra 1928, v svoji hiši v Šentvidu ponudil tri prostore. Zdravstveni dom v Medvodah je bil kljub temu ustanovljen. Otroški dispanzer v Šentvidu je z delom pričel 2. septembra 1929, ko je bil prvi zdravnik dr. Dragaš. 3. marca 1930 je to delo prevzel okrožni zdravnik dr. Joško Arko, hkrati pa je delovala tudi posvetovalnica za zdrave otroke. Tako je v letu 1930 obiskalo dispanzer 1092 bolnih otrok, posvetovalnico 625 zdravih otrok, po domovih pa je bilo opravljenih 141 obiskov.

Število obiskov v otroškem dispanzerjev je stalno naraščalo, zato je načelnik zdravstvenega okrožja Anton Belec predlagal, da bi v Šentvidu zgradili zdravstveni dom. V tem času je županstvo občine Šentvid sklenilo postaviti tudi nov občinski dom. Želja odbornikov zdravstvenega okrožja je bila, da se istočasno zgradi tudi zdravstveni dom. V ta namen je okrožni zdravnik dr. Joško Arko sklical člane gradbenega odbora in jim pojasnil, kako potrebna je za občino taka zdravstveno-higienska ustanova. Člani občinskega gradbenega odbora so bili navdušeni nad tem predlogom in tako so 8. maja 1931 na seji občinskega odbora soglasno sprejeli sklep, da se hkrati z gradnjo občinskega doma sezida tudi zdravstveni dom. Občinski odbor je vso skrb za gradnjo doma, od občine oddaljenega le nekaj metrov, prepustil dr. Jošku Arku. Z zidavo so pričeli in delo je hitro napredovalo. Naročili so opremo za štiri ordinacijske sobe, čakalnico, stanovanje za sestre in kopalnice.

Po odobritvi Ministrstva narodnega zdravja je stavba dobila naziv Zdravstveni dom kraljice Marije. Slovesna otvoritev je bila 12. maja 1932, udeležil se je tudi takratni ban Dravske banovine dr. Marko Natlačen ter vsi domači veljaki. S šolskim letom 1932/33 je bila ustanovljena Šolska poliklinika. Uvedli so kartoteke ter sistemske preglede otrok po šolah. Gradnja zdravstvenega doma je bila za občino Šentvid velik finančni zalogaj. Zdravstveni dom v Šentvidu je bil takrat prvi in edini v Sloveniji, ki je bil v lasti občine. Praktično nespremenjen je ostal vse do leta 1956. Dr. Arko je zaradi velikih potreb povečal število zaposlenih, zaposlil je pet splošnih zdravnikov, pediatrijko, zobozdravnika, internista in okulista, medicinske sestre, patronažne sestre, zobotehniko, laboranta, otroške negovalke in ustrezno administrativno osebje, tako da je zdravstveni dom kmalu postal premajhen. Z veliko truda je dr. Arku uspelo pričeti gradnjo prizidka za otroško zdravstvo ter dodatnega nadstropja nad staro stavbo. Obnovljeni Zdravstveni dom je bil odprt novembra 1959, česar pa dr. Arko ni dočkal, saj je štiri mesece pred tem umrl. Dr. Arko se je vedno držal znane HIPOKRATOVE prisege, zato je zdravstveno pomoč nudil vsakemu, ki jo je potreboval (zdravil bolnika ali ranjenca med vojno). Vsa štiri vojna leta in še tri po tem je delal brez dopusta,

saj ni hotel, da bi ljudje ostali brez zdravnika. To je gotovo prispevalo k njegovi zgodnji smrti. Dr. Arko ima največ zaslug, da imamo Zdravstveni dom v Šentvidu, njemu v zahvalo je ob njegovem domu po njem poimenovana Arkova ulica.

Odprtje Zdr. doma v Šentvidu
(spredaj dr. Marko Natlačen, s klobukom dr. Joško Arko)

Iz zapisa vidimo, da je bila skrb takratnih vodilnih ljudi v Šentvidu posvečena prav vsem ljudem. Skrbeli so za šolstvo, saj so po prvi šoli, ki je bila kmalu premajhna za vse učence, v letu 1912 zgradili novo, veliko šolo, ki je letos praznovala 100. obletnico. V letu 1926 so za razvoj kulture postavili LJUDSKI DOM, leta 1930 pa je na vrsto prišla zidava občinskega in zdravstvenega doma.

Tako lahko zapišemo, da spada dr. Joško Arko med pomembne osebnosti Šentvida (kot so npr. Anton Belec, župnik Blaž Potočnik), ki so s svojim delovanjem veliko prispevali k razvoju Šentvida. (O slednjih dveh smo pisali že v preteklih naših glasilih.)

Ko se je leta 1898 ljubljanskemu škofu Antonu Jegliču porodila zamisel, da bi v Šentvidu zgradil (takrat imenovane) Škofove zavode, je bil Anton Belec skupaj s takratnim župnikom gospodom Malovrhom zelo zaslužen, da je bil Zavod sv. Stanislava res zgrajen. Tako je v Škofovih zavodih leta 1905 začela delovati prva slovenska gimnazija, ki je celoten pouk (z izjemo učenja tujih jezikov) izvajala le v slovenskem jeziku. Več kot stoletna tradicija se nadaljuje še danes, saj je Zavod sv. Stanislava pomembna vsestransko izobraževalna ustanova v Šentvidu. V Šentvidu je živel ali deloval tudi mnogo znanih zdravnikov: Prof. Edo Šlajmer, dr. med. (1869-1935) je živel na Poljanah v Šentvidu. Deloval je v splošni bolnišnici kot zelo znan kirurg, veliko je operiral v Leonišču, zelo znana je tudi njegova Šlajmerjeva bolnišnica.

Zdravstveni dom Šentvid sedaj (slika iz l. 2002)

Ivan Hubad, dr. med. (1875-1958) je kot zdravnik in zobozdravnik deloval v Zdravstvenem domu Šentvid. Živel je na Poljanah.

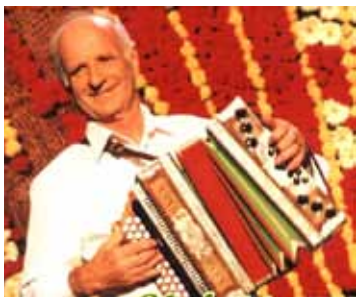
Matej Justin, dr. med. (1886-1974) in še mnogo drugih, ki so živeli ali delovali v Šentvidu.

Iz delovanja takratnih ljudi v Šentvidu lahko razberemo, da so bili vsi šentvidski župani, občinski odborniki in drugi vedno takoj navdušeni nad katero koli idejo, ki je spodbujala razvoj Šentvida. Niso podlegli niti predlogom državnih in mestni oblasti. Lep primer za to je že omenjeni zdravstveni dom, ki naj bi bil za Šentvid zgrajen v Medvodah, a so se predsednik občine Šentvid in vsi odborniki soglasno in celo z navdušenjem odločili, da za zdravstveni dom v Medvodah ne bodo prispevali ničesar. Vztrajali so pri gradnji Zdravstvenega doma Šentvid, kar jim je tudi uspelo. Za to jim moramo biti hvaležni in naj bodo dober vzgled tudi sedanjim rodovom.

Jože Sever, vir: Šentviški zbornik

NOCOJ JE GLAS HARMONIKE SPOMINE SPET PREDRAMIL ...

Lojze Slak je s svojimi vižami počasi, a močno »zlezal pod kožo« Slovincem doma in na tujem. Le redko kdo ne pozna pesmi V dolini tihi, le redki so, ki na fantovščinah ne prepevajo skladbe Lep zares je samski stan, a malo je tistih, ki vedo, da je Lojze Slak s svojo družino bival v Gunceljah. Z družino se je k

nam preselil leta 1974. V Gunceljah so v kletnih prostorih vsako sredo potekale tudi vaje ansambla. Pesmi so snemali v Šentvidu v gasilnem domu, kjer je bil studio. Na cesti ga skoraj nismo mogli srečati, njegov urnik je bil natrpan, poln nastopov in drugih obveznosti, ki jih mora godec postoriti. Kadar je le imel kaj prostega časa, jo je kar takoj mahnil proti Dolenjski. Na Mirni Peči je imel svoj vinograd, katerega sad je bilo priznано Slakovo vino, s cenjenim cvičkom na čelu. Lojze je pravil, da bi bila Mirna Peč na njegovi lestvici mest takoj za Ljubljano, če bi bila mesto. Gašper Konec, mladi skladatelj iz Guncelj, je dejal, da je bil cviček vedno na mizi, kadar si prišel k Slakovim. V spomin Slaku je Gašper priredil nekaj njegovih znanih viž in jih predstavil v klavirski izvedbi. Martin Bučan, mizar in Slakov učenec iz Vižmarij, pravi, da je imel Lojze vedno dobro mero pri vinu, preko katere se ni nikoli podal. Z očetom sta mu izdelala pohištvo. »Nekega dne sem rekel očetu, da bi rad igral harmoniko. Naslednjič, ko sem srečal Lojzeta, mi jo je prinesel. Pokazal mi je nekaj osnovnih prijemov, nato pa rekel naj se naprej učim sam. Vadil sem. Spet drugič sem zaslišal klice pod oknom. Pogledam skozenj in zagledam Lojzeta Slaka. Pokliče me ven. Na klopi pred hišo je pokazal neko bolj zahtevno vižo. Rekel mi je: »Če boš pa to znal, boš pa profesionalc.« In spet sem vadil. Lojze je za mnenje o skladbi vedno vprašal ženo Ivanko. Če je rekla, da ni v redu, jo je popravljal toliko časa, dokler ni bila zadovoljna.«

Muzikantova žena mora biti zares potrpežljiva, da zdrži vse nastope in turneje svojega godca. Žena Ivanka je bila Lojzetu v veliko pomoč in oporo. Sam je dejal, da je bila njegova najboljša prijateljica. Martin je o Lojzetu nadaljeval takole: »Bil je samozavesten godec. Za razliko od mnogih drugih glasbenikov, je rad poslušal lastno glasbo. Ko smo se peljali na morje, je cel čas vrtil avtorsko glasbo v nemščini, ki jo je naredil za predstavitve v Avstriji. Muzikantje so se morali naučiti nemškega jezika, on pač ne, saj harmonika govori mednarodni jezik. Ko sem ga nekoč vprašal, če mu ni nič dolgčas, ko igra na tako številnih porokah, mi je hudomušno odvrnil, da ne, saj se na vsaki ohceti v eno zaljubi, da čas hitreje mine. Bil je humorist in preprost človek.«

Nekega dne, ob svojem rojstnem dnevu, jo je zagodel svojim fantom in prijatelju Zdravku. Vedel je namreč, da mu bodo za rojstni dan podarili živali. Poklical je svojega prijatelja, glasbenika in dirigenta Vinka Štručlja, da je oblekel policijsko uniformo in počakal prišleke na ulici. In res se je po Gunceljski ulici pripeljal avto s kurnikom na strehi, v katerem so bili mačka, pes in kokoši. Vinko, preoblečen v policaj,

jim je po kratkem pregovarjanju zagrozil s kaznijo zaradi mučenja živali. Fantje so bili nejevoljni in prestrašeni. Tedaj pa je v nastalo situacijo stopil Lojze. Policaj se je po igralsko spretno začudil: »Si ti res Lojze Slak? Če je pa tako, sem pripravljen znižati kazen, a le če bodo fantje peljali živali nazaj tja, kjer so jih dobili in bodo pri Slakovih dali za liter vina.« Lojzetovi prijatelji so ugotovili, da je šlo za šalo. Med njimi je bil tudi Rado, ki je bil tako vesel, da je policajja objel. Zgodba je dobila epilogo šele ob dogodivščini pri Radotu v Škofji Loki in Zdravku v Mengšu.

Lojze se je na vprašanja pogosto odzval na hudomušen način. Kritiko novinarja, da je Slak prerasel radio, Lojze pokomentira: »Slak je res znan plevel, dobro ga poznam. Vendar se s svojim kritikom ne strinjam povsem. Slak se ovija okoli stebela levo, fižol desno, jaz pa kar po obeh straneh. Obeh straneh srca. Pa mi ni nič nerodno, če pa me imajo ljudje pač radi.«

Na Šmarno goro je Lojze Slak redko zahajal. Dejal je, da je Šmarna gora že kar lep hrib in ga je vedno gledal z občudovanjem. Martin Bučan pravi: »V osemdesetih letih sem se pohvalil, da smo šli z družino na Triglav. Lojze do takrat ni hodil, ko pa sem ga naslednjič srečal, je rekel, da je bil vmes na Triglavu že dvakrat.« Fantje z ansambla so se šalili, da Slak piše pesmi o planinah, od blizu pa jih še ni videl. To ga je bolj spodbudilo, da se je podal na vrh našega očaka. Imel je rahel strah pred višino, zato se je trdno držal klinov, tako je bil zatopljen v skalo, da se je z glavo butnil v zgornji klin in se rani. Dokaz na slavni vzpon mu je na glavi ostal še več mesecev.

Martin Bučan je dejal, da je bil Lojze praktičen človek. Poudarjal je pomembnost izobrazbe, vendar je tudi v delo z rokami pogosto zagrizel. Svojega sina je poslal na prakso k obrtnikom v Vižmarjih in na Brodu, za namenom da bi spoznal, kakšno delo ga v resnici veseli. Šivilja iz Šentvida, ki je Lojzetu šivala narodne noše, je dajala takole: »Lojze je bil vedno skromen, ob pomerjanju oblek smo se veliko smejali. Pri meni je naročal narodno nošo in dajal skrajševati hlače. Nič ni kompliciral, dovolil mi je, da sama izberem blago in vzorec. Ob zadnjem srečanju je hitro skočil v avto in mi podaril svojo novo zgoščenko z besedami »sem vedel, da imam še eno v avtu.«

Na rock otočcu je sodeloval z rockovsko zasedbo Big foot mama. Najprej nad projektom ni bil navdušen, bal se je, kako ga bodo mladi sprejeli. Ko pa se je le odločil in stopil na oder, je bilo veselje v publiko nepopisno. Mladi so peli vižo V dolini tihi, da je donelo daleč naokrog. Danes se vse več mladih odloča za igranje harmonike, nemalokrat pa tudi na šolskih ekskurzijah v avtobusih zapojejo kakšno Slakovo. V načrtu je imel projekt z glasbeno skupino Čuki, a se je prej poslovil.

Nocoj spet gledam na gore,
strmine vse molčijo,
zakaj, zakaj so vzele ga,
mi ne odgovorijo,
ko zaigra harmonika pa vedno me
spominja,
in kar ne more več srce, to ona mi pove.
(Glas harmonike, Lojze Slak)

S toplino v srcu se ga spominjamo vsako nedeljsko opoldne, ko goveja juha diši in se iz radija Glas harmonike oglesi. Tone in Marija Pavček sta mu v novoletni čestitki zaželela »Naj leto srečno bode in naj se godcu gode!« Vam pa želimo, da bi se v prihodnjem letu čim pogosteje zibali ob Slakovih vižah.

Andreja Bečan
(vir: En godec nam gode, pogovor z Martinom Bučanom, šiviljo in Gašperjem Koncem)

RDEČI NOSKI

KLOVNI ZDRAVNIKI

V tem prispevku želimo Rdeči noski predstaviti svoje delovanje in se hkrati zahvaliti Četrtni skupnosti Šentvid, ki nam že vrsto let v uporabo brezplačno nudi svoje prostore, kjer lahko naši klovni zdravniki, ki predstavljajo srž društva, vadijo. Vaje in delavnice, ki jih Rdeči noski organiziramo, so za naše delovanje izrednega pomena, saj se le na tovrsten način lahko izobražujemo in posledično dvigujemo kvaliteto svojega dela.

Arhiv: Rdeči noski

Društvo za pomoč trpečim in bolnim – Rdeči noski smo društvo, ki v letu 2011 praznuje že svoje osmo leto delovanja. Delujemo v javnem interesu na področju zdravstvenega varstva kot humanitarna in neprofitna organizacija, hkrati pa smo del mednarodne organizacije Red Noses International, ki ima sedež na Dunaju. Klovni zdravniki smo profesionalni umetniki, izbrani na avdicijah, ki smo dodatno usposobljeni za delo v bolnišnicah, ustanovah za delo z ljudmi s posebnimi potrebami in domovih za starejše. Prihajamo z različnih umetniških področij: klasičnega, uličnega, improvizacijskega in lutkovnega gledališča, čarodejstva in sodobnega plesa.

Rdeči noski, klovni zdravniki že od leta 2003 obiskujemo otroke in odrasle po vsej Sloveniji. Naših dvanaest klovnov zdravnikov, ki se jim bodo v roku nekaj mesecev pridružili še trije kolegi, izbrani na zadnji avdiciji, redno prihaja na Pediatrično kliniko Ljubljana, na Kliniko za pediatrijo Maribor, na otroške oddelke SB Celje, SB Jesenice, SB Novo

mesto, SB Trbovlje, SB Šempeter pri Novi Gorici, v Staro Goro in na oddelek za rehabilitacijo otrok v Univerzitetnem rehabilitacijskem inštitutu RS – Soča. Vsako pomlad in jesen na turneji obiščemo tudi tiste bolnišnice z otroškimi oddelki, ki jih še ne obiskujemo redno. Tem velikokrat dodamo tudi kakšen odrasli oddelek ter obiske v centrih za usposabljanje, delo in varstvo, varstveno delovnih centrih, zavodih za invalidno mladino in domovih za starejše.

Na otroških oddelkih smo postali del bolniškega vsakdana. Prinašamo igrivo atmosfero, svet fantazije in dobro voljo, kar pripomore k temu, da se bolniki in njihovi starši sprostijo in malce razbremenijo. Tudi osebe v bolnišnicah, če le more, z nami ujame ritem. Male bolnike obiskujemo v njihovih sobah v parih in jih glede na široko paleto znanj in izkušenj zabavamo s plesom, glasbo, žongliranjem, čarodejstvom in pantomimo, odvisno od vsakega posameznega otroka in njegovega odziva. Namen vsega obiska je privabiti nasmeh na otroške obraze in ustvariti veselo vzdušje. Ko klovna zapustita pacientovo sobo, pustita za seboj čustveni spomin, ki buri otroško fantazijo in budi veselje, še dolgo po tistem, ko sta odšla. Čedalje pogosteje pa se dogaja, da nas sestre povabijo, da ostanemo v sobi ali nas celo pokličejo v intervencijsko sobo, ko opravljajo preiskave in izvajajo terapije. Strah pred bolečino in neznanim lahko medtem, ko potekajo priprave na poseg, neskončno zraste. Bolj ko je otrok tesnoben, težje je izvesti preiskavo.

Arhiv: Rdeči noski

Rdeči noski verjamemo, da so smeh, humor in igra zagotovo najboljši načini za preganjanje strahu in krajšanje časa med pripravami, zato bomo v svojem delu vztrajali ter poskušali svoje programe in ekipo klovnov zdravnikov še širiti. Pri tem se moramo zahvaliti vsem našim zvestim podpornikom, med katere spada tudi Četrtna skupnost Šentvid. Brez vas vsega tega ne bi zmogli – hvala!

Rdeči noski

ŠENDTVIČ
Osvežilnica

Šendtvíč krožnik
za seboj **4,50 €**

Delovni čas:
pon - pet od 7^h do 20^h
sobota, nedelja in prazniki
zaprto

www.sendtvic.com

Šendtvíč d.o.o.,
Prušnikova 87, Ljubljana - Šentvid, Naročila: **041/560 206**

HIŠNE ŠTEVILKE V STANEŽIČAH IN NJIHOVA RAZPOREDITEV

Težko že za domačine, še težje za obiskovalce od daleč. Saj se navadiš, a je vseeno res. Hišne številke so v Stanežičah in nekje tudi v Dvoru razporejene precej razmetano. Zakaj tako, bom opisal v tem kratkem sestavku.

Prve hišne številke, od 1 do 39 v Stanežičah in od 1 do 13 v Dvoru, se niso zamenjale vse od njihove uvedbe v letu 1771, ko je bila naša dežela del Avstro-ogrske monarhije s cesarico Marijo Terezijo na čelu. Uporabo hišnih številk zasledimo v letu 1771 v rojstnih knjigah župnije Šentvid, a je župnik, da ne bi prišlo do pomote v slučajih enakih priimkov pri različnih hišah, zraven kar velikokrat dopisal tudi domača imena hiš. Uporaba domačih imen v obeh vaseh je v navadi še danes.

Če v letu 1826 govorimo o približno 39 hišnih številkah v Stanežičah in 13 hišnih številkah v Dvoru, imamo danes v letu 2011 v Stanežičah najvišjo hišno številko 128 in v Dvoru najvišjo hišno številko 33. V sedanjem številčenju so praznine zaradi pogorelih ali porušениh hiš, nekaj jih manjka zaradi rezervacij hišnih številk, veliko hiš pa je označenih z dodatki A, B, C, tja do M, na primer pri hišni številki Stanežiče 7.

Stanežiče na karti leta 1826

Prvo številčenje hiš v letu 1771 je v Stanežičah šlo od meje z vasjo Medno na severozahodu in nato v smeri proti Ljubljani do Dvora. Številko Stanežiče 1 je dobila hiša, kjer se po domače reče pri Štefinu. To je tudi edina hiša, kjer sta se skozi vsa ta leta obdržala tako domače ime kot tudi priimek. Najvišjo številko tistega časa, Stanežiče 39, najdemo na drugem koncu vasi, po domače pri Oričku, kjer je bila pred drugo svetovno vojno žganjarna, danes pa tam opravlja svojo dejavnost gradbeno podjetje Gradbenik-Prenova.

V Dvoru so bile hiše oštevilčene od polja proti hribu. Danes številke Dvor 1 ne boste našli, najnižja je Dvor 2, po domače pri Mušiču, na severovzhodu vasi. Hišno številko Dvor 13, pri Kazerju, pa najdemo v dolinici na jugozahodu vasi.

Od dodelitve prvih hišnih številk je marsikatera hiša, bolje rečeno kajža, pogorela in se je hišna številka sprostila. Novogradnji so ponavadi dali novo številko. Tako so se v Stanežičah do obdobja med obema svetovnima vojnama sprostile hišne številke 14, 23, 25, 26 in 30. Pred drugo vojno so te številke uporabili za novogradnje in jih danes najdemo na čisto drugem koncu vasi kot so bile včasih. Pa še te številke so precej razmetane.

Ko je prostih številk zmanjkalo, je dodatno zmedo prineslo zaporedno dodeljevanje hišnih številk novogradnjam. Dodeljevale so se po vrsti kot so se gradile hiše in sta na primer dve novogradnji na različnih

koncih vasi nosili zaporedni številki. Hišna številka Stanežiče 59 je bila dodeljena hiši ob glavni cesti Ljubljana-Kranj, hišno številko 60 pa je nosila hiša v vasi. V Dvoru so zmedo pri oštevilčenju manj občutili, ker je bila vas manjša pa tudi novogradenj je bilo tam manj.

Stanežiče na karti leta 1868 –
vir <http://arsq.gov.si/Query/detail.aspx?ID=236461>

Ko se je ugotovilo, da zaporedno dodeljevanje številk prinaša kar nekaj problemov, se je v šestdesetih letih prejšnjega stoletja prišlo označevanje z dodanimi oznakami A, B, C pa tja do M, kot je bilo že omenjeno. Hišne številke novogradenj so se torej grupirale okrog že obstoječe hišne številke. V najnovjšem času, recimo zadnjih 30 let, so se pojavile še rezervacije številk za posamezna področja vasi in zato hišnih številk od 100 do 109 še ne boste našli v vasi.

Glede na res pestro porazdelitev hišnih številk v Stanežičah in Dvoru je PGD Stanežiče-Dvor v letnem koledarju za leto 2009 dodalo koledarskemu delu tudi zemljevid s hišnimi številkami in tabelo za iskanje le-teh. Osnovni namen zemljevida je bil označiti vodne vire in hidrante za potrebe gasilcev, a se je na koncu izteklo tako, da se zemljevid uporablja v vsaki hiši tudi za iskanje hišnih številk in domačih imen, ki smo jih tudi dali na karto. Uporabljamo ga praktično vsi, ko pozabimo, kje točno se nahaja kaka hišna številka, videli smo ga tudi že pri dimnikarju, v transformatorski postaji za označitev transformatorskih področij v vasi, pa še kje bi ga našli.

Na gasilskem domu je PGD Stanežiče-Dvor v orientacijo obiskovalcem vasi postavilo zemljevid v večjem formatu. Podobnega bi v sodelovanju s Četrtno skupnostjo Šentvid radi postavili še v Dvoru in na dodatnih dveh lokacijah v Stanežičah. Hišne številke najdete tudi na zemljevidih <http://v1.geopedia.si/>.

Foto: Albert Zore

Albert Zore

NOGOMETNI KLUB ARNE TABOR 69

Predsednika NK Arne Tabor 69 g. Matjaža Platišo smo pred »zimskim odmorom« nogometašev povprašali, kako, kje in s kakšnimi cilji želijo v klubu zaključiti letošnje leto in obenem delovno začeti naslednje.

V našem klubu imamo več kot 180 članov, ki so razdeljene v naslednje selekcije (razdelitev po starosti):

U8- liga MNZ (skupina 8), U9- liga MNZ (skupina 8), U10A- liga MNZ (najmočnejša skupina), U10B- liga MNZ (začetna skupina), MD-U11 in U12 (liga MNZ - 2. liga), SD-U13 in U14 (liga MNZ - 1. liga), Kadeti (liga MNZ - 1. liga), Mladinci (liga MNZ - 1. liga), Člani (Regionalna liga Ljubljana - 1. liga) in Veterani (19-letno tekmovanje v veteranski ligi, kjer smo večkratni prvaki). Cilji letošnje sezone so ohraniti najmočnejšo skupino v skupini U10A (v družbi z Olimpijo, Domžalami, Interblokom, Bravo Publikumom itd.). Mlajši dečki so trenutno najvišje uvrščeni v 2. ligi od ekip, ki še lahko napredujejo (Olimpija B, Interblok B, Bravo Publikum B ne morejo, saj imajo A ekipe višje uvrščene), zato je cilj napredovanje v najmočnejšo ligo. Starejši dečki se borijo za obstanek v 1. ligi MNZ, s kadeti in mladinci želimo napredovati v 2. ligo NZS, v kateri smo pred petimi leti že tekmovali ter s člani napredovati v višjo ligo (3. liga NZS), kjer bi lahko bili kot zmagovalci Regionalne lige Ljubljana že pred štirimi leti, vendar so nam visoke zahteve NZS (tekmovalna površina) preprečile napredovanje v 3. ligo.

V mladih je prihodnost in katera ekipa je trenutno najbolj »vroča« v klubu?

Trenutno sta najboljši generaciji v selekciji U10A in MD (mlajši dečki). S povečanjem števila otrok in še strokovnejšim delom trenerjev se je kvaliteta mlajših selekcij zelo dvignila, zato dosegamo zelo visoke uvrstitve. Pričakujemo, da se bo vse to z leti preneslo v višje selekcije, saj jih zapolnjujemo z doma vzgojenimi igralci.

U10, vir: arhiv NK Tabor

Kako pa sodelujete in kakšna je povezava z osnovnimi šolami v Šentvidu?

Povezani smo z OŠ Šentvid in OŠ Vižmarje Brod (v sosednji ČS pa z OŠ Šmartno), kjer spremljamo ONŠ med šolskim letom in sezono sklenemo z zaključnim turnirjem na igrišču NK Arne Tabor 69. Po zaključnem turnirju starše otrok seznanimo z delovanjem kluba v tekmovalnem delu in jih povabimo k sodelovanju v naslednjem šolskem letu. V starejše selekcije se vključujejo celo igralci s širšega ljubljanskega območja. Seveda pa sodelujemo tudi z drugimi šolami izven ČS Šentvid. Kontaktna oseba za mlajše starostne kategorije je Dejan Obradovič (040 427 417), kjer dobite vse potrebne informacije glede treniranja v našem klubu.

Vir: arhiv NK Tabor

In kje se lahko tudi v zimskem času otroci vključijo v vaše selekcije oz. vadbo?

V zimskem času imamo vadbo v različnih telovadnicah šol izven Četrtno skupnosti Šentvid, saj v bližnjih šolah žal nismo dobili prostih terminov (ni posluha za nogomet). Najbolj mačehovska je ravno sosedska OŠ Vižmarje-Brod, ki nam je zelo omejila število ur treninga, čeprav se velika večina otrok šola pri njih.

Vsekakor je škoda, da se z OŠ Vižmarje-Brod ne morete uskladiti za večje število terminov, kajti kot ste povedali je t.i. baza otrok v vaših mlajših selekcijah prav iz te šole. Po drugi strani pa verjetno šola nudi zatočišče tudi drugim športom in morda bi bila res najboljša rešitev malo nogometno igrišče z umetno travo in pokrito z balonom, kar bi bila rešitev tako za klub kot za šolo. Glede na to, da je vaš kratkoročni cilj uvrstitev članske ekipe v višjo ligo, s treningi kljub zimskemu času verjetno še niste zaključili?

Tako je. Članski treningi potekajo tudi po končanem jesenskem delu tekmovanja (v telovadnici in pod reflektorji na pomožnem igrišču). Bolj intenzivno pa začnejo s treningi v drugi polovici januarja. V spomladanskem delu tekmovanja želimo ostati v zgornji polovici lestvice, drugo leto pa napredovati v višjo ligo. Povprečna starost članov je 23 let, od tega so večinoma študentje.

Ste morda kdaj razmišljali, da bi imeli tudi žensko nogometno ekipo?

V mlajših selekcijah smo imeli že veliko deklic, toda s prihodom pubertete se želja po igri nogometa zmanjša. Seveda pa smo zainteresirani tudi za žensko nogometno ekipo.

Ob 40. obletnici delovanja društva Tabor 69 Vižmarje Brod (nogometni klub je del društva) in ob 140. obletnici Vižmarskega tabora ste organizirali proslavo (z narodnimi nošami in raznimi govorniki) in veselico pod imenom »TABORSKA NOČ«. S tema prireditvama ste se spomnili na oba zgodovinska dogodka, hkrati pa ste pridobivali še tako potrebna sredstva za izboljšanje delovanja kluba. Glede na to, da se približuje novo leto in si vsi želimo kaj lepega, novega, imate verjetno kakšno željo tudi vi?

Seveda. Ker v zimskem času ne moremo zagotoviti dovolj vadbene prostora v bližnjih OŠ, želimo urediti malo nogometno igrišče z umetno travo (z balonom po potrebi) v neposredni bližini klubskih prostorov. Z izgradnjo tega igrišča bomo pokrili vse potrebe naših selekcij in v dopoldanskem času še potrebe otrok OŠ Vižmarje Brod. Radi bi dopolnili tudi razsvetljavo pomožnega igrišča (trenutno 2 stebra z osmimi reflektorji) s 6 stebri in 24 reflektorji za veliko igrišče, na katerem bo potem možno igrati tudi tekme v temnem delu dneva. Seveda pa so želje oz. cilji še veliko večji, saj bi bilo na tem prostoru možno narediti pravi športni center (zunanji trenazherji, igrala ...), ki bi ga lahko uporabljali vsi krajanje. Vse uspehe in izboljšave v doseganju delovanju smo dosegli z malo sredstvi in veliko dobre volje staršev, ki v tem klubu vidijo prijetno druženje in zdravo jedro za svoje otroke. Upamo, da bo tako tudi naprej, zato z veseljem vabimo vse privrženca nogometa, da se nam pridružijo in morda nam bo skupaj uspelo uresničiti vse zastavljene cilje.

MD, vir: arhiv NK Tabor

Če želite še več dodatnih informacij ali si ogledati fotografije selekcij, jih najdete na internetni strani <http://www.arne-tabor69.si/>

PGD MEDNO SE PREDSTAVI

Pred 91 leti, 14. avgusta 1920, je bilo ustanovljeno prostovoljno gasilsko društvo Medno. Ob ustanovitvi je bilo v društvo vpisanih 27 članov, vaščanov Medna.

Prva »gasilska« slika članov PGD Medno, vir: Arhiv PGD Medno

Po dveh letih delovanja, 3. maja 1922, je društvo dobilo prvo ročno brizgalno. Takratni tajnik Franc Kopač je zapisal: »V Ljubljani smo jo naložili pri Uherju in prišla je iz Češkega od tovarne Union«.

Društvo je bilo aktivno, njegovi člani so se udeleževali številnih vaj, sodelovali so pri ustanovitvi Obsavske gasilske župe, prav tako je bilo že takrat izrazito sodelovanje med društvi.

Težko si predstavljamo naše prednike, ki so se na gasilsko vajo v Vikrče odpeljali čez Savo v čolnih, z vso potrebno opremo, z brizgalno, vozom in cevmi vred. V letu 1927 je bil zgrajen vodni zbiralnik, ki je bil za Medno velika pridobitev, saj je bila do tedaj Sava edini vir vode, pa naj je šlo za vajo ali gašenje požara.

2. julija 1928 so člani društva sodelovali pri dogodku, ki je pomemben še v današnjih časih. Na ta dan so se na Šmarno goro vlekli novi zvonovi, pri tem delu pa je sodelovalo 13 članov našega društva.

Šmarnogorski zvonovi, vir: Arhiv PGD Medno

Na občnem zboru, 1. januarja 1933, so se člani društva med tremi ponudniki odločili za nakup motorne brizgalne »tvrde« Andrej Zupan, 19. maja 1935 pa je bila po mnogih zapletih z izdelovalcem motorke, leta slavnostno blagoslovljena.

Tako težko pričakovana motorna brizgalna je bila s strani tehnične komisije prevzeta šele 14. avgusta 1937, med tem pa je predvsem po zaslugi izdelovalca, ki je ni usposobil za varno delovanje, grenila življenje članom gasilske čete. Motorke je kasneje odlično delovala, dolga leta vse do nabave nove, motorne brizgalne Rosenbauer leta 1973. Med drugo svetovno vojno, ki je zahtevala žrtve tudi med člani društva, delo ni zamrlo. Člani, ki so ostali doma, so se usposabljali za gašenje požarov, saj je bila verjetnost požarov večja kot v miru. Po vojni so v društvo prvič vključili tudi mladince. S prostovoljnim delom je bil izdelan voz za prevoz motorke. V letu 1946 je društvo od takratne »narodne imovine« dobilo rabljen avtomobil, ki je bil dokončno usposobljen v letu 1950.

Nekaj naslednjih let je delo slonelo predvsem na mlajših članih društva, ki so skrbeli tudi za izobraževanje. Ustanovljen je bil tudi ženski odsek, leta 1953 pa je društvo končno dobilo tudi prikolico za prevoz motorke in ostalega orodja.

V tem obdobju so bili v društvo vključeni tudi pionirji.

60. leta so bila za naše društvo težka. Interes gasilcev za delo v društvu je plahnel, podmladka ni bilo, krivda za to se je delno pripisovala televiziji in boljši povezavi z mestom. Gasilski dom vseskozi ni omogočal sestajanja, saj je bilo v njem prostora le za avto in orodje. Tudi možnosti gretja ni bilo, vsa prizadevanja za izgradnjo novega pa so propadla že v koncu petdesetih let.

Novo obdobje v življenju društva se je pričelo leta 1971. Gasilci in ostali vaščani smo s prostovoljnim delom uredili okolico starega doma, leto kasneje je bilo v društvo sprejetih 23 novih članov.

Najmlajši člani, februar 1972, vir: Arhiv PGD Medno

Še istega leta se je porodila želja in potreba po novem avtomobilu, ki je bil ob pomoči nekdanje občinske Gasilske zveze in posojilu skoraj vseh gasilcev tudi kupljen. Pričelo se je tudi z zbiranjem lesa in gradbenega materiala za nov dom gasilcev, ki smo ga začeli graditi leta 1975. Istega leta je bil razvit prapor društva.

Leta 1976 je bilo za društvo v vsej svoji zgodovini najbolj uspešno. Ob velikem prizadevanju gasilcev in ostalih krajanov je bil gasilski dom predan svojemu namenu.

Leta 1980 je društvo prevzelo avtocisterno, ki je bila pravi borbeni avto, saj je 26 let sodelovala pri mnogih gozdnih požarih in tudi pri gašenju industrijskih in stanovanjskih objektov.

V letu 2006 jo je nadomestilo mlajše vozilo TAM 190 T15 z novo nadgradnjo, ognjeni krst pa je doživelo pri gašenju na Krasu.

Leta 1990 smo v uporabo prevzeli orodno vozilo, ki še danes služi svojemu namenu, vendar na Hrvaškem, pri prijateljskem DVD Kebel, v našem društvu pa ga je leta 2005 nadomestilo GV 1 Iveco.

V zadnjem desetletju smo temeljito prenovili gasilski dom od strehe, orodišča, garaže, dvorane ob orodišču, zamenjali smo vsa okna, polepšali fasado, ob domu je zrastle brunarica, povečali smo ploščad, avtorsko delo mlade generacije pa sta koša za košarko, zadnja, letošnja pridobitev je nova, sodobna peč za centralno ogrevanje.

Člani, gasilski dom in okolica ob 90. letnici društva, vir: Arhiv PGD Medno

Vsa leta obstoja je naše društvo negovalo tradicije gasilstva, od leta 1971 pa je še prav posebno skrb posvečalo operativnemu delovanju in požarno preventivni vzgoji mladih generacij.

Gasilsko društvo in njegovi člani so bili v vsej svoji zgodovini društva pomemben del vasi in družabnega življenja. V daljnem letu 1950, ko je bil gasilski avto eden redkih avtomobilov v Mednu, je verjetno veliko pomenila možnost, da se z njim pelje npr. v Planico, pa čeprav to starim gasilcem ni bilo najbolj všeč. Prav tako je bila podoknica kumici prve, Zupanove motorke, gospe Franji Cirmanovi, leta 1935, svojstven kulturni dogodek.

V današnjih časih je neprecenljivo zimsko žaklanje v naši Goši, sladkanje s krofi na pustovanju otrok v gasilskem domu ali radostno čofotanje v Bohinjskem jezeru, na letovanju gasilske mladine.

Sodelujemo na številnih tekmovanjih v vseh kategorijah. Leta 2007

smo dostojno zastopali društvo v Beogradu, leta 2009, 2010 in 2011 pa v Avstriji. Nekaj let že preizkušamo svoje tekmovalne sposobnosti na tekmovalnem področju Pokal Gasilske zveze Slovenije, dvakrat smo samostojno organizirali eno od teh tekem, na tekmovalnem področju smo eno boljših društev v Gasilski zvezi Ljubljana.

Mladi člani PGD Medno na obisku v OŠ Šentvid, vir: Arhiv PGD Medno

Tudi letos smo bili v Grocki, Beograjski občini, na tekmovalnem Gasilske zveze Beograd, povabljeni smo bili kot prvaki Gasilske zveze Ljubljana, na osnovi sodelovanja med GZ Beograd in GZ Ljubljana ter PGD Beograjske elektrarne in PGD Medno.

PGD Medno je velikokrat priskočilo na pomoč pri gašenju požarov, tudi na Krasu, in reševanju ob poplavah (Železniki), pomembno nalogo smo opravljali večino dni v lanskoletnih desetdnevnih poplavah v Ljubljani, sodelujemo pa tudi v vseh projektih zaščite, reševanja in pomoči Mestne občine Ljubljana.

PGD Medno ima 103 člane, med nami je 45 operativnih članov in članic in 25 mladih članov (od 7 do 18 let starosti), kar nas uvršča v eno izmed osmih (po kategoriji, ne aktivnosti) najmanjših društev v Gasilski zvezi Ljubljana.

Črpanje vode, poplave v Ljubljani, september 2010, vir: Arhiv PGD Medno

Poleg gašenja, črpanja vode in odstranjevanja posledic tovrstnih nesreč, smo v društvu usposobljeni in opremljeni za odpravljanje posledic ujim na strehah, imamo ekipo prve in nujne medicinske pomoči (pri usposabljanju lepo in prav tovariško sodelujemo s PGD Stanežiče Dvor), zadolženi pa smo tudi za logistično oskrbo vseh enot Javne gasilske službe v Ljubljani v primeru dalj časa trajajočih intervencij.

Vloge krajanov in članov društva se pogosto prepletajo, vse poti v Mednu vodijo mimo ali vsaj blizu gasilskega doma. Kljub temu ocenjujem, da marsikdo od krajanov dela našega društva še ne pozna dovolj dobro in zato v njem ne najde izzivov za delo. Morda bo tudi s pomočjo glasila Četrtna skupnosti Šentvid odslej drugače.

»NA POMOČ«

Matjaž Šušteršič,
predsednik PGD Medno

Sodobne poslovno-informacijske rešitve
KDO PRAVI, DA JE TEŽKO VODITI PODJETJE?

Program BIROKRAT POSLOVANJE
namesto ~~299 €~~
149 € DDV ni vključen

skupina
ANDERSEN
sodobne poslovno-informacijske rešitve

e. info@biokrat.si t. 1 5 300 200 www.birokrat.si
Birokrat d.o.o. | Dunajska 191 | 1000 Ljubljana

UREJANJE VRTIČKOV NA BRODU OB SAVI

Mestna občina Ljubljana (v nadaljevanju: MOL) sledi trendu večjih evropskih mest in si prizadeva za nov način urejanja vrtičkov. Območja zemljišč namenjena za vrtičke so določena v Občinskem prostorskem načrtu in eno izmed teh območij je tudi

območje med ulico Ob Savi in reko Savo. MOL je na tem območju večinski lastnik zemljišč. Na teh zemljiščih v naravi že obstajajo vrtički. Na podlagi zgoraj zapisanega MOL poziva vse vrtičkarje, ki obdelujete vrtičke na tem območju, da se do 31.01.2012 javite na sedežu Četrtna skupnosti Šentvid, Prušnikova ulica 106. Prosim, da s seboj prinesete kakršen koli dokument na podlagi katerega uporabljate vrtičke (zakupna pogodba, pogodba o najemu, pogodba o pravici do uporabe vrtička itd.) in ste jo sklenili z bivšo občino Ljubljana Šiška ali bivšo krajevno skupnostjo ali kakim drugim subjektom. Za vse dodatne informacije prosim pokličite na telefonsko številko 01 512 46 07 ali 01 512 41 22 oziroma pišite na e-mail: robert.golavsek@ljubljan.si ali ines.eberl@ljubljan.si.

Vrtičkarstvo je pomembna in nadvse priljubljena oblika preživljanja prostega časa, zato bo MOL nadaljevala z oddajanjem svojih zemljišč v zakup. S tem namenom MOL pripravlja nov RAZPIS ZA ODDAJO VRTIČKOV V ZAKUP, ki bo objavljen na spletni strani MOL www.ljubljana.si in spletnih straneh ter oglasnih deskah vitrinah četrtnih skupnosti. V tem razpisu bodo natančno opredeljeni pogoji za najem vrtička v zakup.

V upanju, da boste to obvestilo sprejeli z razumevanjem, vas lepo pozdravljamo.

Služba za lokalno samoupravo
Vodja Vojko Grünfeld

VESELI DECEMBER V KOTIČKU ZA NAJMLAJŠE

MARJETA BILBAN

Ob koncu jeseni pride v deželo zima. To je letni čas, ko se otroci veselijo prvega snega, starši se bojijo zasneženih cest, vsi pa veselo pričakujemo praznike, božič in novo leto. Takrat k nam pridejo tudi trije dobri možje: sveti Miklavž, Božiček in Dedek Mraz.

Sveti Miklavž (Nikolaj): Miklavž je svetnik in stanuje v nebesih, zato prihaja k nam iz nebes. Otroke obdaruje 6. decembra zjutraj. Božiček (ang. Santa Claus), stanuje na severnem tečaju (ali na skrajnem severu Skandinavije). Otrokom prinese darila na božično jutro (25. decembra). Dedek Mraz izvira iz Rusije in domuje pod Triglavom. Otroke obdaruje pred novim letom v ali (predvsem doma) na novoletno jutro.

POBARVAJ TRI DOBRE MOŽE.

SV. MIKLAVŽ

BOŽIČEK

DEDEK MRAZ

RASLI SMO SKUPAJ Z NJEGOVIMI PESMICAMI...

PESMI JANEZA BITENCA NAM BODO PRIČARALE VESELE DECEMBRSKE DNI.

Janez Bitenc je posvetil svoje življenje otroški glasbi in pravljicam.

Napisal je preko 450 skladbic, najbolj znane pa so: Kuža pazi, Ringa raja,

Naša četica koraka in mnoge druge.

Veselo v zimske dni nas popelje njegova znana pesmica o snegu.

Prepevali smo jo tudi mi, ko smo bili majhni.

Janez Bitenc - otroški skladatelj

PESMICA O SNEGU

S sivih oblakov na dol
in breg pada, pada beli sneg.
V toplih kožuščkih in na saneh,
malčki drse po belih tleh.

V bregu za hišo snežak stoji,
malčke gleda, govori.

Padaj, le padaj beli sneg,
da bo na bregu vrisk in smeh.

Narisa: Beni, star 5 let, tehnika: risanje s flumastri,
tema: uganka, mentorica: Helena Pugelj

Vabilo na natečaj: Veseli december

Mladi ustvarjalci, vabimo vas in vaše vzgojiteljice in učiteljice, da s svojimi likovnim delom sodelujete na likovnem natečaju, katerega tema je: Veseli december. V decembru nas obiščejo trije dobri možje, hiše so obdane z lučkami in sneg pobeli zeleni breg. Vse je tako pravljичno, skrivnostno in polno pričakovanj.

Narišite te trenutke pričakovanja in jih delite z nami. Prve tri najboljše slike bodo nagrajene, zato ne pozabite:

Na hrbtni strani naj bo ime in priimek otroka, vzgojiteljice/učiteljice mentorice, starost in naslov vrtca/šole.

Likovne izdelke pričakujemo do 15. 2. 2012.

Pošljite na naslov:
Uredništvo časopisa Šentvid nad Ljubljano
Prušnikova 106, 1210 LJ. Šentvid
(pripis: za likovni natečaj Veseli december)

Dovoljene so vse likovne tehnike na papirju. Velikost formata naj ne presega velikosti risalnega lista.

DOGODKI V ZAVODU SV. STANISLAVA V ŠENTVIDU

V našem prejšnjem glasilu smo na široko pisali o pomembnem dogodku, odprtju otroškega vrtca v Guncljah. V tem glasilu pa bomo opisali še drugi zelo pomemben dogodek za našo Četrtno skupnost Šentvid, ki je bil v novembru 2011 v Zavodu sv. Stanislava. Zavod Sv. Stanislava je bil zgrajen pred 110 leti, ko se je takratnemu ljubljanskemu škofu dr. Antonu Bonaventuri Jegliču že v mladih letih porodila ideja o popolni slovenski gimnaziji v Sloveniji, v kateri se bo poučevalo v celoti v slovenskem jeziku, kar je bil tudi narodni pomen te ustanove. Tudi v današnjem času je potreba po narodnem pomenu izobraževanja vse večja.

Foto: Sever

V sklopu Zavoda je bil 15. novembra 2011 položen temeljni kamen za zgradbo nove osnovne šole in prepotrebne otroškega vrtca za Šentvid. Temeljni kamen sta položila direktor Zavoda sv. Stanislava dr. Roman Globokar in ravnateljica osnovne šole dr. Marina Rugelj, blagoslovil pa ga je ljubljanski nadškof in metropolit dr. Anton Stres. Nadškof je v nagovoru med drugim poudaril, da so začetki in temelji pri vsakem projektu bistveni. Ta projekt temelji na zavesti »da delamo nekaj dobrega in potrebnega, nekaj poštenega in koristnega«. Zato računajo na razumevanje, podporo, sodelovanje in potrpljenje vseh, ki jih ta gradnja zadeva. V temeljni listini je med drugim zapisano, da se z novo zgradbo osnovne šole v Zavodu širi prostor za celovito osebnost in rast posameznika v skupnosti od otrokovega vstopa v vrtec do konca gimnazije. Nadškof je spodbudil tudi k zdravi samozavesti ob 20. obletnici samostojne Slovenije, saj je minulo komaj dobrih 150 let, odkar je moral bl. Anton Martin Slomšek rotiti svoje rojake, »da naj uporabljajo slovenski jezik«, sedaj pa je slovenščina že sedem let eden izmed uradnih jezikov v Evropski uniji.

Zvečer se je odvila slavnostna akademija z naslovom »Bodi zdrava, domovina, ti prekrasna, ti edina«, ki je bila v celoti posvečena praznovanju 20. obletnice samostojnosti in neodvisnosti Slovenije. Lep in odličen program so v celoti oblikovale vse enote, ki delujejo v Zavodu sv. Stanislava, povezovali in vodili so ga dijaki in učenci Zavoda. Udeležilo se je mnogo visokih gostov iz cerkvenega in družbenega življenja, tudi veliko krajanov naše Četrtno skupnost Šentvid, ki smo vsi lepo pozdravljali pridobitev te pomembne izobraževalne ustanove za naš kraj.

Jože Sever

OD PREŠERNA DO PAVČKA

V Ljudskem domu se je 10. decembra odvil literarni večer z naslovom »Od Prešerna do Pavčka«. Avtor večera Frane Erman nas je skozi recitacije obeh pesnikov zazibal v ljubezni do slovenske besede in naše Domovine. Literarni večer je bil prirejen v spomin na 3. december, rojstvo velikega poeta Franceta Prešerna.

TO IMAMO V DRUŽINI

Teater šentviški zaključuje uspešno gostovanje po Sloveniji z angleško komedijo »To imamo v družini«. Premiero so uprizorili 8. 2. 2011 v Ljudskem domu v Šentvidu. Skupaj so odigrali 12 predstav, od tega 4 dobrodelne. Igralce čakajo še predstave 27.1. v Grosupljem, 28. 1. v Dolskem, 8. 2. v Ljudskem domu v Šentvidu ter zaključna predstava 11. 2. prav tako v Ljudskem domu v Šentvidu. Zdravniki svetujejo: »Smeh je pol zdravja.« Igralcem in režiserju ob uspešni sezoni čestitamo, gledalce pa vabimo, da se še enkrat nasmejite na zadnji predstavi.

Vir: spletna stran občine Postojna

KRVODAJALSKA AKCIJA

Rugby klub Ljubljana se bo že šesto leto zapored udeležili krvodajalske akcije, ki bo potekala 19. 12. 2011 od 8.00 ure naprej na Zavodu RS za transfuzijsko medicino. Vabimo tudi vse podpornike in navijače našega kluba, da se nam pridružite v tej akciji in s tem pomagata ljudem, ki potrebujejo kri. Več informacij glede postopka odvzema krvi lahko najdete na spletni strani www.ztm.si.

ZDL Community Health Centre Ljubljana
Zdravstveni dom Ljubljana
ZD Ljubljana - Šentvid
Ob zdravstvenem domu 1, 1000 Ljubljana
Zdravstveno vzgojni center Šentvid

Program Cindi učnih delavnic in predavanj

Januar 2012

05.01.2012 ob 10h	predavanje	Dejavniki tveganja
06.01.2012 ob 8.30h	učna delavnica	Telesna dejavnost
09.01.2012 ob 16h	predavanje	Ohranjanje zdravja
09.01.2012 ob 17h	učna delavnica	Zdravo hujšanje
09.01.2012 ob 19h	učna delavnica	Telesna dejavnost
23.01.2012 ob 18h	učna delavnica	Zdrava prehrana

Vsa predavanja, svetovanja in učne delavnice se začnejo v sejni sobi ZD Šentvid (II.nad. levo) in so brezplačne.

Individualno svetovanje **Da, opuščam kajenje** poteka v dogovoru z udeležencem. Vsak četrtek od 8h -10h informacije in svetovanje v zvezi s programom SVIT.

Informacije: Petra Globočnik, tel. 58 37 435 ali 031 696 654
e. mail: petra.globocnik@zd-lj.si

DVORANA LJUDSKI DOM
Prušnikova ulica 106, Ljubljana Šentvid

SVETNIKI

Sobota 7.1.2012 ob 19:30 uri
 Gledališče GGNeNi, KD Teater Grosuplje,
 na povabilo BPC

STEVARDESE PRISTAJAJO

Sobota 14.1.2012 ob 19:30 uri
 Gledališče Sora na povabilo BPC

MAČJE MESTO

Sobota 28.1.2012 ob 17. uri
 Družinsko gledališče Kolenc na povabilo
 KUD Šentvid nad Lj.

**PROSLAVA OB KULTURNEM
 DNEVU**

Petek 3.2.2011
 OŠ Šentvid

KLOVNESA RAZGRAJA

Sreda 8.2.2012 ob 18. uri
 Eva Škofič Mavrič na povabilo KUD Unikat

TO IMAMO V DRUŽINI

Sobota 11.2.2012 ob 19:30 uri
 Teater Šentviški – Društvo BPC
 Zadnja uprizoritev!

TO SO GADI

Sobota 25.2.2012 ob 20. uri
 ŠODR Teater – KUD Šentvid nad Lj.

KONCERT ZA GREGORJEVO

Sobota 10.3.2012 ob 19:30 uri
 Vidovci – Društvo BPC

TO SO GADI

Sreda 17.3.2012 ob 20. uri
 ŠODR Teater – KUD Šentvid nad Lj.

**AKADEMIJA OB
 STARŠEVSKEM DNEVU**

Sobota 24.3.2012 ob 19:30 uri
 Društvo BPC

POZDRAV POMLADI

Sreda 28.3.2012 ob 18. uri
 Osnovna šola Franca Rozmana Staneta

DRUGA PRIZORIŠČA

**BOŽIČNO-NOVOLETNI
 KONCERT**

Torek 10.1.2012 ob 19. uri
 Zavoda Sv. Stanislava

KJE JE ČAROBNA PALICA?

Petek 20.1.2012 ob 18. uri
 Čarodej Roman na povabilo KUD Unikat
 Dvorana Na gmajni 1

**JUBILEJNI KONCERT MePZ
 BLAŽ POTOČNIK**

Sobota 28.1.2012 ob 19:30
 Cerkev Sv. Vida

**CIKLUS KOMORNIH
 KONCERTOV: PETRA
 KOVAČIČ, VIOLINA**

Torek 31.1.2012 ob 19:30 uri

LEV IN MIŠKA

Petek 17.2.2012 ob 18. uri
 Gledališče TRI na povabilo KUD Unikat
 Dvorana Na gmajni 1

**KONCERT OB KULTURNEM
 PRAZNIKU**

Torek 7.2.2012 ob 19. uri
 GŠ Zavod Sv.Stanislava

TO IMAMO V DRUŽINI

Sreda 8.2.2012 ob 19:30 uri
 Teater Šentviški – Društvo BPC
 Zavod Sv.Stanislava

